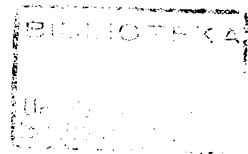

25 kwietnia 1931 r.

A41f 11/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13295.

Kl. 3 a 11.

Firma O. Görner jr.
(Thalheim i. Erzgeb., Niemcy).

3C, 11/02

Sposób umocowywania pończochy do podwiązki i sprzączka do wykonywania tego sposobu.

Zgłoszono 18 marca 1930 r.

Udzielono 14 marca 1931 r.

Pierwszeństwo: 12 lutego 1930 r. (Niemcy).

Wszystkie dotychczas stosowane sposoby umocowywania pończochy do podwiązki mają tę wadę, że albo brzeg pończochy zostaje uszkodzony lub rozpruty, albo też w pończochę trzeba wrabiać wkładki lub strzemiączka.

Według wynalazku stosuje się pończochy z podwójnym obrzeżem, w którym w czasie wyrobu pończochy zostają wykonane w znany sposób otwory, przyczem otwory te znajdują się na wysokości krawędzi lub też nieco niżej. Ilość otworów może być dowolna w zależności od zastosowania, muszą one być jednak tak rozmieszczone, żeby zawsze dwa z nich współpracowały ze sobą, tworząc parę.

Ponieważ, jak wspomniano powyżej, stosuje się pończochy o podwójnym obrze-

żu, dlatego też każda para otworów w obrzeżu czyni z części obrzeża znajdującego się między nimi strzemiączko, służące do umocowania pończochy do podwiązki za pomocą specjalnej sprzączki, a mianowicie przez przetykanie drążka sprzączki przez obydwa otwory i utworzone między nimi strzemiączko. Szerokość sprzączki musi odpowiadać szerokości strzemiączka, a więc odległości między obu otworami. Z tego też względu sprzączka musi być tak wykonana, żeby drążek jej wraz ze strzemiączkiem był przyciskany do drugiego jej drążka i to samoczynnie, wskutek działania siły ciągnącej taśmy podwiązki. Ponieważ strzemiączko jest na całej swej szerokości ściskane dwoma drążkami i utrzymywane w tej pozycji, przeto umożliwia-

jest zsuwanie się go lub przesuwanie z jednej strony na drugą wzdłuż drażka.

Celowem jest, aby sprzączka i na drugim swym końcu, a więc w miejscu umocowania jej do taśmy podwiązkowej, również tak samo była wykonana w tym celu, aby utrzymać napięcie taśmy na całej szerokości w równej mierze. Wynalazek dotyczy głównie pończoch kobiecych, może być jednak również dobrze stosowany do pończoch lub skarpetek męskich, dziecięcych, kamaszy, pończoch sportowych i innych.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku, a mianowicie fig. 1 przedstawia część pończochy z parą otworów, wrobionych w podwójnym obrzeżu, fig. 2 przedstawia sprzączkę w widoku i częściowym przekroju, fig. 3 — widok z przodu na sprzączkę, fig. 4 — przekrój poprzeczny sprzączki według fig. 2, a fig. 5 sprzączkę założoną na strzemiączko pończochy.

Pończocha *a* posiada znane obrzeże podwójne *b*. Na krawędzi są wyrobione dwa otwory *c*¹ i *c*², wskutek czego z części *d* obrzeża, znajdującej się między temi otworami, tworzy się strzemiączko. Przez strzemiączko przeciąga się drażek lub pręcik *e*, osadzony obrotowo i przesuwnie w ramie sprzączki. Możliwość ruchów drażka *e* spowodowana jest tem, że w odpowiednim miejscu ramy wykonany jest otwór *g*, przez który przechodzi koniec drażka *e* z szyjką *h*, zakończoną nitami *i*, przyczem szyjka *h* posiada luz w otworze *g* taki, że drażek *e* ma możliwość poruszania się w tym otworze w różnych kierunkach. W tym celu również szyjka *h* wystaje nieco poza ramę, aby stworzyć luz dostateczny między główką nitu *i* oraz samym drażkiem umożliwiającym przesuwanie drażka *e* w otworze *g* w płaszczyźnie ramy.

Drażek *e* drugim swym końcem *k* umieszczony jest w otworze prowadniczym *l* wahliwie, jednak posiada równocześnie ty-

le miejsca w otworze, że może być w nim przesuwany ku dołowi lub ku górze. Zacisk *m*, znajdujący się pod działaniem sprężyny *n*, zabezpiecza przeciwko dowolnemu wypadnięciu drażka z otworu *k*.

Drażek *e* dzięki posiadanej swobodzie ruchów może tak dalece wysunąć się poza płaszczyznę sprzączki, że można go swobodnie przetknąć przez strzemiączko *d* pończochy. Następnie zaciska się go poprzez zacisk *m* w otwór *l*. Z chwilą gdy podwiązka zacznie sprzączkę ciągnąć, drażek *e* zostaje pociągnięty przez pończochę ku dołowi tak, że opiera się prawie o dolną część o ramy sprzączki. Wskutek tego strzemiączko pończochy zostaje na całej swej szerokości zaciśnięte między drażkiem *e* i częścią o ramy sprzączki i w żadnym razie nie może się zsunąć w którąkolwiek stronę.

Można jeszcze w tym celu zaopatrzyć część o ramy sprzączki w występy, np. żeberka. Takie samo urządzenie może posiadać sprzączka i w górnej swej części, jak to wynika z fig. 5, a mianowicie może być umieszczony tam drażek *p*, dookoła którego należy zaszyć taśmę podwiązki. Również i drażek *p* jest osadzony obrotowo i przesuwnie ku górze i ku dołowi i pod działaniem siły ciągnącej taśmy zaciska ją między sobą i częścią *f* taśmy, utrzymując ją na całej jej szerokości w stanie wyprężonym i nie dopuszczając do zsuwania się jej.

Utrzymanie taśmy czy strzemiączka pończochy na całej jej szerokości jest nie tylko wskazane ze względów estetycznych, ale jest również ważne technicznie ze względu na równomierny rozkład sił ciągnących.

Sprzączka może być wykonana zarówno z metalu jak i z dowolnego innego odpowiedniego materiału, jak np. z twardej gumy, lub też części metalowe mogą być pokryte gumą lub celuloide lub też owinięte tkaniną.

Należy zaznaczyć, że sprzączka ta, niezbędna dla stosowania sposobu według wynalazku, służyć może nie tylko do umocowywania pończochy do podwiązki, lecz zakres jej stosowania jest znacznie większy. Może ona mieć zastosowanie wszędzie tam, gdzie dąży się do utrzymania płaskich połączeń w stanie naprężenia bez dopuszczenia możliwości ich przesuwania się lub zsuwania. Dlatego też sprzączka ta może znaleźć zastosowanie przy wstążkach, koronkach lub paskach, skórce i t. d. Wydaje się być pożytecznym zastosowanie jej do różnego rodzaju artykułów sportowych, a zatem zakres stosowania sprzączki wydaje się być nieograniczonym i nie może być ograniczony tylko do wykonywania sposobu według niniejszego wynalazku.

Korzystnym jest zaopatrzyć obrzeże *b* pończochy w granicach jego otworów we wzmocnienie *q*, jak to wynika z fig. 1. Wzmocnienie to może być zrobione równocześnie z wykonaniem podwójnego obrzeża pończochy w czasie jej wyrobu i ma na celu przenoszenie siły ciągnącej możliwie daleko i równomiernie na obrzeże pończochy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób umocowywania pończochy

do podwiązki, znamienny tem, że poprzez strzemiączko (*d*), które powstaje przez wykonanie dwóch otworów (*c*¹, *c*²) na krawędzi podwójnego obrzeża (*b*) pończochy (*a*), przetyka się drążek (*e*) sprzączki podwiązki.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że pończochę, w celu równomiernego rozłożenia sił ciągnących, zaopatruje się we wzmocnienie (*q*) w granicach oddziaływania siły ciągnącej strzemiączka (*d*).

3. Sprzączka do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamienna tem, że drążek (*e*) osadzony jest wahadłowo i przesuwnie jednym końcem w otworze (*g*) ramy, a drugim dolnym końcem (*k*) w otworze przewodniczym (*l*) ramy sprzączki.

4. Sprzączka według zastrz. 3, znamienna tem, że koniec (*k*) drążka (*e*), osadzony w otworze (*l*), przytrzymywany jest zapomocą zacisku sprężynującego (*m*).

5. Sprzączka według zastrz. 3, znamienna tem, że w górnej części ramy sprzączki znajduje się drugi drążek (*p*), osadzony przesuwnie w otworach części bocznych ramy.

Firma O. Görner jr.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

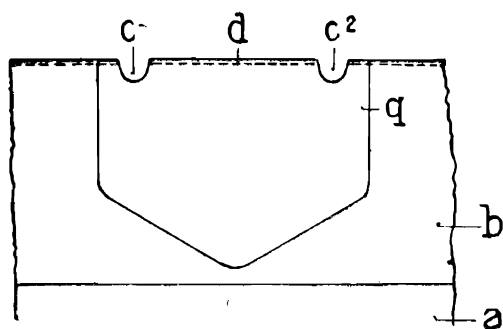

Fig. 2.

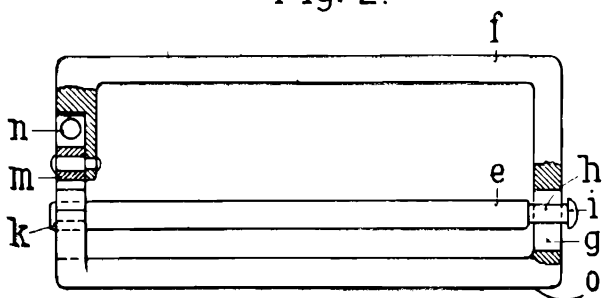

Fig. 3. Fig. 4.

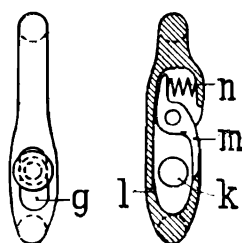

Fig. 5.

